

kunne paavirktes af Communens øvrige Beboere, og saaledes ikke let foranlediges til at see igjennem Fingre med det, som der hører stor Selvsøndighed og Kraft til at paasee. Vel har man nu, idet man har anerkjendt, at Regjeringen har forlangt et for ringe Tilshyn, og at een Overklitfoged i to Amtet ikke kunde udøve dette tilfredsstillende, foreslaaet, at sætte en Overklitfoged i hvert Amt; men det er min fulde Overbeviisning, at denne Mand slet ikke kan udrette, hvad der forlanges i § 4, og navnlig ikke vil kunne føre et stadigt Tilshyn. Vel har man sagt, at det stadige Tilshyn med Klitstrækningerne skal overlades til Commuen, og den ærede Ordfører sagde, at man skal vælge Mænd der boe i Nærheden af Klitstrækningerne; men sæt, at disse Mænd ogsaa have Interesse i at græsse Kreaturer der, hvad borer saa for, at de ikke see igjennem Fingre med Andre, for at de saa igjen skulle see igjennem Fingre med dem. Jeg kan ikke fravige den Overbeviisning, at det ikke gaaer an saaledes lige med Sæt at give Slip paa Statens specielle Tilshyn, idet en Overklitfoged i hvert Amt umuligt kan have noget specielt Tilshyn; han kan være reisende Medhjælper for Klitinspektøren; men naar han har en Strækning af 20 a 30 Mil i Længden og paa sine Steder 1 Mil i Bredden at tilsee, hvor kan han saa eftersee Klitterne saa nøjagtig som absolut nødvendigt, navnlig hvergang det har stormet, eller hvorledes kan han paasee Fredningen i den Tid, Klitten skal og bør fredes? Det er en Umulighed efter min Overbeviisning. Jeg synes ikke, at man her kan sige, at man paanøder Regjeringen Noget. Man siger, at naar Regjeringen slyn har forlangt een Overklitfoged for to Amtet, skal Representationen vogte sig for at paagaae den en heel Deel flere, som den ikke vil have. Ja ganske vist; men jeg paastaaer, at det er en Umulighed for Indenrigsministeren, hvor stor Agtelse jeg end har for ham, at han kan være saa nøie bekendt med de locale Forhold, som ønskeligt var; thi, hvis han var det, er jeg overbevist om, at han tog mod mit Forslag, navnlig da der i alt Fald ikke er Stort spildt ved det; thi efterhaanden, som Klitstrækningerne overlades til Private, hvilket for mig er det Vigtigste i hele Lovudkastet,

kunne — hvad jeg ogsaa har udtalt i min Betænkning. — Overklitfogterne afflediges; jeg forudsætter nemlig, at det Samme bliver Tilfældet med disse, som med Sandflugtscommisariaterne; at de beskiftes med 3 Maaneders Opvigelse og altsaa kunne afflediges, efterhaanden, som Statens Tilshyn indskrænkes, og paa denne Maade kan man være sikker paa, at mit Forslag ingen Skade gjør. Man har tænkt sig, at, hvis det skulde blive for byrdefuldt for den ene Overklitfoged i hvert Amt, kunde man give dem Assistentter til Hjælp; det kan man ganske vist ogsaa, men man maa da først være bleven overbevist om, at der er steet Skade, paa Grund af at Overklitfogterne ikke have kunnet overkomme Tilshynet. Det er altsaa først af Skade, man skal blive klog. Dersom man derimod gaaer den Vej, jeg har tænkt, nemlig at antage et større Antal Overklitfogder og saa affledige dem efterhaanden, som man ikke længer har Brug for dem, og naaer den nye Ordning er kommen godt igang, trøder jeg, man gaaer en heldigere Vej. Dette med Hensyn til mit Forslag om 7 Overklitfogder.

Hvad angaaer, at jeg ønsker at beholde Sogneret istedetfor Communen, da har jeg kun Udret at sige. Jeg kan være enig i, thi det er ganske vist naturligt, at man maa hylde sig til Sogneforstanderskaberne, navnlig med Hensyn til Bestyrelsen af det, man her vil give dem at administrere. Det er ganske vist; men man kan jo meget godt, naar man lægger en Byrde paa Sogner, lade Sogneforstanderskabet bestyre det Hele, da Sogneforstanderskabet jo er valgt for det ene Sogn som for det andet, og, om man ogsaa vil ligne Udgiften til Sandflugtens Dæmpning paa samme Maade som Fattig- og Skolestaten, kan man dog godt have en særegen Raadse for det Sogn, som har særlig Interesse deraf, det er jo en saare let Sag. Men afsæt det derfra, hvorledes skal man komme til at faae det realiseret, som jeg, skøndt det ikke siger for sig selv, ikke kan undgaae at omtale, det, som staaer i det sidste Stykke af Forslaget til § 9? Det bliver et besynderligt Sammensurium, at et Sogn, som ligger langt fra et andet, men som hører til samme Commune, skulde være Mediet af en Klit i dette Sogn. Hvorledes skulde det kunne gaae? Sæt